

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

7. De generali vocatione hominum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60561)

mundum, sicut Apostoli, pro Christo relinquerunt, mundum judicent.

MEDITATIO VII.

De generali vocatione hominum.

Quia Christus venit, ut dissolvat opera diaboli, præmittitur vocatio, qua ad se diabolus homines invitat; tum verò Christi.

PUNCTUM PRIMUM.

Lucifer confusus **P**onatur ob oculos Lucifer Princeps hujus mundi in throno, quasi Rex, ignito & fumoso, teterrimus ipse, & truci vultu, stipatus innumeris dæmonum legionibus, in perniciem mortalium, & regni Christi everfionem, conjuratis. Triplici rem aggrediuntur via, per concupiscentiam carnis, quæ est gula & luxuria; per concupiscentiam oculorum, quæ est cupiditas habendi, & per superbiam vitæ, quæ est appetitus excellentiæ. Agunt rem instantissimè, quasique leones rugientes circumeunt, quærentes, quem devorent: sed & subdolè se insinuant, uti serpentes: plurimos autem perdunt, & à Christi vexillo in suum pertrahunt. Dessebo super multitudine pereuntium, qui ita cæci sunt, ut cum alioqui nòrint stipendium suum fore æternum supplicium, nihilominus diabolo militent. Et heu, quòd ego ipse aliquando ex illis fui!

Hoc

Hoc punctum fusius explicatur post punctum
tertium.

PUNCTUM II.

CONTRÀ consideretur Christus in humili
 subfello, totus amabilis & suavis circum-
 fusam circa se multitudinem hominum invi-
 tans. *Si quis vult venire post me, abneget se-
 metipsum, & tollat crucem suam, & sequatur
 me.* Quibus verbis contraria prorsus suadet ijs,
 quæ diabolus suggerit. Nam primò abnegatio
 sui est renuntiatio voluptatum carnis, abdicatio
 divitiarum, ac contemptus excellentiæ.
 Deinde sublatio crucis est præparatio ad feren-
 da contraria, nempe ad corporis afflictiones,
 ad egestatis ærumnas, ad humilitatem & sub-
 jectionem, quæ opponuntur triplici concupis-
 centiæ à diabolo suggestæ, non solùm priva-
 tivè, quia inferunt contrariam passionem, pro
 voluptate dolorem, pro affluentia penuriam,
 pro exaltatione depressionem. Postremò, vult
 in abnegatione & crucis susceptione, ut ipsum
 imitemur; *& sequatur me*: planè protestans:
 quia, *qui non bajulat crucem suam, & venit post
 me, non potest meus esse discipulus*: Nempe in-
 tuitu assimilandi nos Christo, impelli debe-
 mus. Porro convenientissimum est, ut ita
 agam: nam, cum ex carne impellat ad pecca-
 tum, debet mortificari; cum divitiæ & hono-
 res sint laqueus animæ, & fomes peccati, fu-
 gienda sunt; cum præsens vita sine cruce non
 sit, præstat utilem subire; & cum Christus

1.
Christus
amabi-
lis.
Mat. 16.
24.
Luc. 9.
23.
Suadet
mortifi-
cationē.
2.
Crucem.
3.
Sui imi-
tationē.
Luc. 14.
27.

mei causâ è cælo veniens, seipsum abnegaverit per omnia, crucemque sustulerit suam, concedet me ipsi conformari.

CAPUT III.

Rationes Christi. **Q**uibus rationibus Christus utatur ad persuadendum. 1. *Qui voluerit animam suam salvam facere, perdet eam, & qui perderit illam propter me, inveniet eam.* Iam si, **Luc. 9. 24.** qui vitam pro Christo exponit, tunc maximè eam lucratur, quia pro temporali recipit æternam; pariter, qui cætera, voluptates, opes, honores, mundique gloriam propter me spernit, recipiet eadem æterna. 2. *Quid prodest homini, si universum mundum lucretur, anima verò suæ detrimentum patiatur? aut quam dabit homo commutationem pro anima sua?* Interrogentur damnati, ipsi tibi dicent: **Luc. 9. 23.** *Quid nobis profuit superbia, aut divitiarum jactantia, quid contulit nobis?* **Sap. 5. 8.** *Transferunt illa omnia, tanquam umbra, & tanquam nuntius prateriens: tormenta autem in æternum manent.* 3. *Filius hominis venturus est in gloria Patris sui, cum Angelis suis, & tunc reddet unicuique secundum opera sua.* Qui crucem cum eo portaverit, cum ipso regnabit; qui vexillum Sathanæ secutus fuerit, cum eo plectetur.

Hæc cum ita sint, nec militare Christo simul & Sathanæ liceat, quia *nemo potest duobus dominis servire*, præsertim tam dissitis: utri serviam? utri servivisse juvabit, & quisque volet in tempore rationis reddendæ? Quamquam

nec

nec opus est ad illud tempus respicere, quando etiam nunc militia Sathanæ durissima est, Christi autem suavis: de illa queruntur ipsi-Servitus
met sequaces: *Lassati sumus in via iniquitatis* diaboli.
Et perditionis, Et ambulavimus vias difficiles. Sap 5.7.
Ad hanc autem Christus invitans, ait: *Veni-*Mat. 11,
te ad me omnes, qui laboratis Et onerati estis, 28.
Et ego reficiam vos. Tollite jugum meum super
vos, Et discite à me, quia mitis sum Et humilis
corde, Et invenietis requiem animabus vestris:
jugum enim meum suave est, Et onus meum
leve. Res mira! Crux Christi perfugium, &
levamen est præ mundi servitute, quia indul-
getur voluptatibus, inhiatur opibus & hono- Jugum
ribus, ut qui sapiunt, huc tandem, tanquam Christi.
ad asylum recipiant se, & tanquam ad portum
à jactatione tutum: id autem faciunt mites
& humiles corde; quia superbi non capiunt
hanc sapientiam.

*Explicatur fusiùs punctum primum hu-
jus meditationis, quod agit de
vexillo Diaboli.*

N O T A I.

Circa primum punctum: in throno Luci- Quid
feri designatur principatus ejus super om- thronus
nes dæmones, qui partim est ei naturalis, ob Lucife-
naturæ & potentæ præstantiam præ reliquis, ri?
partim ex spontanea subjectione aliorum, qui,
quem semel apostasiæ ducem sequuti sunt,
dum

Quid
sedes?

Ezech.
1. 27.
Ejus fi-
gura.

Odium.

Ambitio
Invidia.

Locus.

dum in peccato perseverant, etiam in illius
obsequio manent. Quod ignea & fumosa se-
des describitur, designat pœnas, quas secum
circumfert. Ignis fumosus est, non splendens,
sed obscurus, ac urens tantum. Nam alioqui
throneus Dei apud Ezechielem instar ignis, sed
splendidissimi apparuit. Horribilis est figura,
caret forma, & figura ille corporea, sed cum
aliquam assumit, fert terram ac fœdam, qualis
ipse intus est, à prava & inordinata volunta-
te. Horribilis aspectu, spirans minarum & cæ-
dis in totum genus humanum. Ad id impel-
litur primùm odio Dei, quem experitur vindi-
cem, volens sic privare eum obsequio suæ
creaturæ, despectumque ipsi facere. Deinde
ambitione, ut sibi potius mortales serviant.
Denique invidia, ne fruatur homo felicitate,
à qua ipse excidit. In campo Babylonico re-
præsentatur, loco infami à superbia, ex quo ho-
mines dispersi sunt in mundi plagas: quosigi-
tur illic ambitione & superbia dementavit, e-
tiam dispersos nunquam desinit ad malum in-
citare.

N O T A II.

QUOD per Dæmones impugnemur; testa-
tur Paulus: *Non est nobis colluctatio ad-
versus carnem & sanguinem, sed adversus prin-
cipatus & potestates, adversus mundi rectores
tenebrarum harum, adversus spiritualia nequi-
tia in caelestibus:* Et Petrus, *Tanquam leo rugi-
ens*

Eph. 6. 12

1. Pet. 5.
8.

giens circuit querens, quem devoret. Quibus Modi
modis impugnent. Suggestione ad animum, impu-
concitatione affectus mediante corpore, obje- gnandi.
ctis occasionibus. Deinde impugnant, quâ
apertè, quâ tectè. Non sinuntur tentare, quan-
tùm volunt, & possunt, prohibente Deo:

Qui non patitur nos tentari supra id, quod ferre 1. Cor. 10.
possimus. 13.

Cur Deus tentari à Diabolo permittit, cùm
alioqui ab intrinseco plus satis habeamus ten- Extrin-
tationis in omni genere? Quia Deus finit a- secè ten-
gere res creatas, & maximè liberas, & in ijs tationes
dæmones: hi autem inimicitias immortales ge- necessa-
runt cum homine. 2. Quia à quo quis supera- rix.
tur, ejus & servus est: homo autem victus est 2. Pet. 2.
in paradiso, ut jure subiaceat infestationi victo- 19.
ris. 3. Quia est materia meriti, & ostenditur Utiles.
virtus gratiæ, & homo redditur humilior, &
cautior, & etiam fortior ex victoria, & ad
Deum docetur confugere. Quanquam sine
hac impugnatione habeant etiam ista locum,
ob hominis fragilitatem, & corruptionem.
Omnis status obnoxius est infestationi. Justi
eò minus, quòd sunt extra potestatem Diabo-
li. Item Religiosi ratione statûs: quia sunt
consecrati Deo. Tamen ob alios fines extra-
ordinariè sinuntur tentari, ut Paulus, Job, To-
bias, ne extollantur: ut discant compati, in ex-
emplum virtutis.

NOTA III.

Circa triplicem tentationem, non ponitur concupiscentia carnis: quia exercitia secundæ hebdomadæ ijs dantur, qui ex cœno emerferunt, & de statu cogitant eligendo. Insunt autem pericula statui, à divitijs, & honoribus, quæ æstimanda proponuntur. Concupiscentia autem carnis non est à statu, sed ab intrinseco, eaque fovetur in statu divitiarum, & potentiæ, unde proinde dicuntur reliqua peccata provenire. Licet ergo certum sit à Diabolo etiam concupiscentiam exstimulari, sicque plurimos sibi subicere, an ei tamen resistendum sit, in deliberationem non venit, cum id omnibus necessarium sit; sed an status divitiarum & honorum tenendus, ex quo, inter alia, concupiscentia licentiæque carnis exardescit.

MEDITATIO VIII.

De resignatione ad sequendam vocationem.

Hanc resignationem Christus præcipit illis *Luc. 14. 33.* verbis: *Omnis ex vobis, qui non renuntiat omnibus, quæ possidet, non potest meus esse discipulus: Quod intelligitur, primùm in præparatione animi, quando opus sit pro salute animæ jacturam omnium facere. Deinde cum*
Deus